

139.

Székesfehérvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság útján

T.C.

Alkotmánybíróság

B u d a p e s t

Tisztelt Alkotmánybíróság!

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	1V/246-0/2014
Érkezett:	2014 FEBR 06.
Példány:	3
Melléklet:	3x3+1+4 db
Kezelőiroda:	<i>llm</i>

SZÉKESFEHÉRVÁRI KÖZIGAZGATÁSI ÉS MUNKAÜGYI BÍRÓSÁG	
ÜGYSZÁM KEZDŐIRATON: postán, gyűjtőládába / személyesen / faxon, e-mailen	
ÉRK.:	2014 JAN. 06
PÉLDÁNY:	H FELZET:
MELLÉKLET:	H KÖZTÜK:
ÜGYSZÁM 2.M.776/2004. /139. UTOIRATON:	

[redacted] (szám alatti lakos) kérelmező felperes a képviseletemet ellátó [redacted] ügyvéd ([redacted] útján a [redacted] ügyvéd [redacted] által képviselt [redacted] alperes ellen kártérítés iránt indított munkaügyi perben a Kúria által Mfv.I.10.793/2012/15. szám alatt meghozott felülvizsgálati ítélete ellen

alkotmányjogi panaszt

terjeszték elő az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdésének d./ pontja felhívásával alkalmazandó, és az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (Abtv.) 27. §-a alapján, melynek keretében azt kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságtól, hogy a Kúria Mfv.I.10.793/2012/15. számú felülvizsgálati ítéletét az Ab. tv. 43. § (1) bekezdése alapján semmisítse meg, mert a bírói döntés alaptörvény-ellenes, az Alaptörvény XXVIII. -cikk (1) bekezdésébe (jogérvényesítés lehetősége, tisztességes bírósági tárgyaláshoz való jog) és II. cikkébe (emberi méltóság) és XV. cikkének (1) bekezdésébe (jogegyenlőség) ütközik. A kérelmező, mint az ügy felperese az Abtv. 27.§-a alapján az ügyben érintett személy.

Kérelmem indokolására az alábbiakat adom elő:

A Kúria az Mfv.I.10.793/2012/15. számú felülvizsgálati ítéletével a Székesfehérvári Törvényszék 3.Mf.22.160/2011/8. számú közbenső ítéletét hatályon kívül helyezte, és a Székesfehérvári Munkaügyi bíróság 2.M.776/2004/132. számú ítéletét helybenhagyta, a felperes csatlakozó felülvizsgálati kérelmét alaptalannak tekintette.

A Kúria a döntését a Pp.182§ (3) bekezdésében írtakra foglalt törvényi rendelkezésre alapította, azaz a felperes kereseti kérelmének jogalapját a rendelkezésre álló szakvélemények alapján bírálta el, figyelmen kívül hagyva az alábbi tényeket:

Az ügy fő pontja az elvégzett szerológiai vizsgálat, amely megállapította a gnathostomiasis pozitivitást a felperesnél.

A szerológiai vizsgálatot a Bangkoki Mahidol Egyetem Trópusi Betegségek Fakultásán Prof. Dr. [redacted] B.S. (Biol.), M.Sc. (Trop. Med.), Ph.D. (Trop. Med.) végezte, aki orvos, és PhD fokozattal rendelkezik a trópusi orvosi tudományok területén, emellett 17 éve rendelkezik gyakorlattal a trópusi betegségek (köztük a gnathostomiasis) gyógyítása területén. (Szakmai önéletrajza az interneten megtalálható: <http://www.tm.mahidol.ac.th/en/tmhm/staff-cv/Paron.htm>).

A per anyagából is egyértelműen megállapítható, hogy hazánkban Dr. [redacted] kivételével nincs olyan szakértő, akinek kutatási vagy gyakorlati szakterülete a gnathostomiasis betegség lenne, ennek oka a betegség igen ritka előfordulása.

2006. október 19. napján kelt, az Igazságügyi Szakértői és Kutató Intézetek igazgatója által a bíróságnak írt, 4 számmal iktatott levele szerint az Intézetnek nincs olyan kompetenciájú orvosszakértője, aki képes a kérdéseket megválaszolni, figyelemmel az ügy szakmai specialitására.

2010. február 5. napján kelt, az Igazságügyi Szakértői és Kutató Intézetek igazgatója által a bíróságnak írt, 90 számmal iktatott levele szerint az Intézetnek trópusi fertőzések területén jártas szakértője nincsen. Az igazgató részletes tájékoztatást adott az orvosokról, akik a területen egyáltalán szóba jöhetnének, azonban a megkeresett orvosok egyértelműen kijelentették a kompetenciájuk hiányát. Az igazgató a Hamburgi Trópusi Intézetet jelölte meg, mint megfelelő szakmai jártasságú Intézetet. Ezen értesítést a bíróság a felperes számára nem küldte meg.

Az ügyben a bíróság elsőként Dr. [REDACTED] kirendelte ki, mint a trópusi betegségek szakértőjét. A szakértő úr 2007. április 13. napján kelt levelében egyértelműen közli az elfogultságát. Levelében a kinyilatkoztatott elfogultsága ellenére mégis véleményt nyilvánított, és előadta hogy „mind a mai napig nem sikerült a pontos diagnosztika”, (annak tudatában, hogy a diagnózis felállítása és a kezelés megkezdése Tübingenben megtörtént), majd rögzíti, hogy az ügyet „a fennálló dokumentáció alapján igazságügyileg szakszerűen elbírálni nem lehet. Dr. [REDACTED] véleménynyilvánítása az ügyben azonban a felperes számára hátrányos következményekkel járt, ugyanis dr. [REDACTED] ilyen módon ismertetett, maga által is elfogult véleménye kihatott Dr. [REDACTED] szakvéleményére.

Dr. [REDACTED] válaszát követően az első fokú bíróság Dr. [REDACTED] rendelte ki orvos-szakértőként, aki a trópusi betegségek hazai szaktekintélye, és a felperes korábbi kezelőorvosa volt. Dr. [REDACTED] al szemben az alperes kizárási okra (elfogultságra) hivatkozott. Dr. [REDACTED] 2007. május 30. napján írt, 32 sorszámú levelében tagadta, hogy elfogult lenne, és kifejtette, hogy álláspontja szerint a fertőzés megtörtént, és a felperes tüneteinek oka, a fereg vonulási útján keletkezett heggesedés.

Az első fokú bíróság Dr. [REDACTED], a kompetens orvos-szakértőt, a kizárásról hozott határozat meghozatala nélkül mellőzte, azaz a bíróság a kirendelő végzésben előírt kötelezettségét nem teljesítette.

Ezután a bíróság Dr. [REDACTED] rendelte ki, akinek bejegyzett igazságügyi orvosszakértői névjegyzék számát szakvélemény nem tartalmazza, a szakvélemény elkészítésére vonatkozó jogosultsága is kétséges. Ezen túlmenően Dr. [REDACTED] nevezett betegség területén kutatásokat nem végzett, a praxisában soha nem kezelt gnathostomiasis beteget. A rendkívül szűkszavú szakvéleménye második oldalán „tanársegéd”-nek nevezi a szerológiai vizsgálatot végző dr. [REDACTED] professzort (aki egyébként dr. [REDACTED] al ellentétben a betegséggel a gyakorlatban is találkozott, immár 17 éve ez a kutatási területe), majd a szerológiai vizsgálat eredményéről különösebb indoklás nélkül azt vélelmezi, hogy az fals-pozitív volt, és műhiba elkövetésével vádolja meg thaiföldi, németországi és nagy-britanniai kollégáit, anélkül, hogy egyáltalán a kollégákkal konzultált volna. Dr. [REDACTED] a felperest meg sem vizsgálta, és fel sem merült benne annak lehetősége, hogy a felperes tüneteit, már nem egy aktív parazita, hanem egy már kimúlt parazita korábbi szövetekben, idegekben okozott roncsolásai idézik elő. A szakvéleményt adó orvos ismeretei felületesek a nevezett betegség vonatkozásában. A szakvélemény 3. oldalán Dr. [REDACTED] hangot ad szakmai sértettségének, hogy a felperes külföldi intézeteket vett igénybe a hazai egészségügy helyett, majd utal rá, hogy az elfogultságát vállaló Dr. [REDACTED] levelének egyes kitételeivel teljesen egyetért. A rendelkezésre álló orvosi dokumentáció igazolja, hogy a kérelmező 3,5 éven keresztül kereste betegségére a megfelelő orvosi kezelést, azonban a betegségének ritkasága miatt a hazai egészségügyben a diagnózis felállítása sem lehetséges, hiszen ennek feltétel rendszere, megfelelő tesztek nem állnak rendelkezésre. Felperes

álláspontja szerint Dr. [REDACTED] levelét és Dr. [REDACTED] szakvéleményét összehasonlítva megállapítható, hogy az előbbi rendkívül elfogult véleménye jelentős hatással volt orvos kollégája szakvéleményének kialakítására.

A következő orvos, aki véleményt nyilvánított az ügyben Dr. [REDACTED] volt, akit az elsőfokú bíróság 2008. május 29. napján tartott tárgyalásán hallgatott meg. A doktornő kifejtette, hogy „A felperes lelete indokolta az alkalmazott kezelést A kezelést akkor is megkezdjük ilyen esetben, ha nem minden adat mutat a betegség meglétére. Ha a beteg ilyen esetben jól reagál, úgy ennek alapján bizonyítottnak vehető, hogy az volt a betegsége.” Dr. [REDACTED] által elmondottak alapján tehát, a felperes betegsége bizonyítottnak vehető, hiszen a pozitív szerológia utáni intenzív kezelés hatására a szerológiai eredmény negatívba váltott.

Ezt követően az Igazságügyi és Szakértői Kutató Intézet készített szakvéleményt, annak ellenére, hogy nyilatkozatot tett az Intézet, hogy nincs olyan szakértőjük, aki a perbeli betegséggel kapcsolatban szakértelemmel rendelkezne. Dr. [REDACTED] készítette az újabb véleményt, aki lényegében megismételte Dr. [REDACTED] álláspontját, a területet nem ismerő orvostól nem is volt várható, hogy a már addig keletkezett véleményekkel szemben foglaljon állást. Testi vizsgálat itt sem történt.

A szakvélemény rögzíti: „A ganthostomiasis diagnosztikájának és tünettanának részletes megítélése nem az általános orvos-szakértő kompetenciájába tartozik.” (25. oldal) majd a szakértő mégis a diagnosztika validitását próbálja igazolni, vagy cáfolni és megállapítja, hogy „a Thaiföldön elvégzett, gyenge szerológiai pozitivitást mutató vizsgálat részletes lelete nem áll rendelkezésre, így annak validitása orvos-szakértői szempontból nem ellenőrizhető.” (26. oldal). Ez a vélemény nyilvánvaló tévedésen alapul. A Tübingeni Klinika dokumentációi rendelkezésre állnak, és rögzítik a diagnózist. Felmerül a kérdés, hogyha a Tübingeni Trópusi Klinika igazoltnak látta a féregfertőzést (és ezt dokumentumok igazolják), akkor a szakértő szakmai megalapozottság alapján kérdőjelezi meg, valamint miért kérdőjelezi meg a Bangkoki Mahidol Egyetem vizsgálatának validitását?

Az OSZI részéről kiegészítő szakvéleményt dr. [REDACTED] igazságügyi orvos-szakértő végezte, tekintettel arra, hogy dr. [REDACTED] betegsége miatt az ügy átszignálásra került. Dr. [REDACTED] igazságügyi orvos-szakértőről szintén elmondható, hogy a nevezett betegség területén szakmai tapasztalata nincs. A szakértő rögzítette „magam a felperest nem vizsgáltam, a vele kapcsolatos adatokról csak az átszignálás után szereztem tudomást”. A szakértő a szakvéleményében elismeri, hogy nem tud értékelhető szakvéleményt adni, viszont ennek ellenére feltételezésekre alapuló véleményt mégis adott. A szakértő a tényeket is figyelmen kívül hagyja, azaz azt, hogy a felperest kettő trópusi klinika kezelte, betegsége miatt toxikus gyógyszerekkel történt a kezelése, nagy mennyiségű szteroidot kapott, illetve a rohamai miatt hónapokon keresztül antibiotikum kezelésben részesítették, a gyógyszerek és kezelések a zárójelentéseken megtalálhatók, de a szakértő figyelmét ez is elkerülhette. Elfogadhatatlan és tisztességtelen eljárásnak tekintjük, hogy a szakértő akként rögzít „objektív orvosi adatot”, hogy a felperest még csak meg sem vizsgálta.

Az emberi méltóságot sértő rendelkezése volt továbbá a bíróságnak, hogy a kérelmező elmeorvosi vizsgálatát elrendelte hivatalból, holott az eljárásban a kérelmező beszámíthatatlansága fel sem merült, az eljárás során viszont ezzel szemben a betegség vonatkozásában kompetens igazságügyi szakértő pedig nem került kirendelésre.

Végül az elsőfokú bíróság meghallgatta Dr. [REDACTED] tanúként, aki előadta, hogy álláspontja szerint a szerológiai lelet, és a felperes tünetei, az eset összes körülményeivel egybevetve alátámasztják a fertőzést. A tüneteket pedig a gnathostomiasis maradványtünetei okozták.

A perben becsatolásra került a 6.M.75/2012. számú, társadalombiztosítási határozat felülvizsgálata iránt indított perben született szakvéleménye. A szakvélemény 9. oldalán a szakértő egyértelműen rögzíti: „A rendelkezésemre álló orvosi dokumentumok adatai valamint a testi vizsgálat alapján felperesnél 2011.11.29. napon és 2011.12.19. napon Gnathostoma parazita-fertőzés utáni állapot ... fennállása állapítható meg.” Ezen szakvélemény keletkezését nem befolyásolta más orvosok véleménye.

Jogi álláspontom szerint a tisztességes bírósági eljárás elengedhetetlen feltétele az - amennyiben a bíróság a döntését orvos-szakértői szakvéleményre alapítja, vagy a jogkérdés másként nem dönthető el - úgy olyan szakértők véleményét vegye figyelembe, akik a nevezett betegség területén szakmai gyakorlatot szereztek, a betegség gyógyításában részt vettek. Ellenkező esetben az állampolgár jogérvényesítésének lehetősége kizárt, illetve az rendkívül korlátozott. Az élet számos területén jelentkezhet olyan szakkérdés, amellyel – pl. ritkasága miatt - hazánk szakértő rendszere még nem találkozott, vagy alapos, gyakorlati ismerettel a területen a szakértők nem rendelkeznek. A bíróság eljárását az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében írt alkotmányos követelményébe ütközően aggályosnak tartom.

Fontosnak tartom továbbá előadni, hogy a köztem (a bírósági eljárás során meg nem vizsgált, munkáltatói kárfelelősség körében egészségkárosodott személy) és a más, bírósági eljárásban ténylegesen szakértő által megvizsgált egészségkárosodottak közötti megkülönböztetés leginkább az emberi méltóság („egyenlő méltóságú” státusz), vagyis a jogegyenlőség alkotmányos követelményébe ütközően is aggályos [Alaptörvény II. cikk és XV. cikk (1) bekezdés], megillet az a jog, hogy a betegségeből kifolyólag a perben vizsgálat alá vessenek, amennyiben szakértői kirendelés történik. Meggyőződésem, hogy az emberi méltóság (az „egyenlő méltóságú”-ság) integráns részét képező jogegyenlőség alapjoga a garancia arra, hogy alkotmányosan nem tartható, önkényes szakértői vizsgálat mellőzéssel ne lehessen a jogalanyok között indokolatlanul különbséget tenni.

Minderre tekintettel a támadott felülvizsgálati ítélet megsemmisítését.

Kérelmem anonimizált nyilvánosságra hozatalához hozzájárulok.

A kérelmező a rendelkezésre álló jogorvoslati lehetőségeket kimerítette, perújítást az ügyben nem kezdeményezett.

Tisztelettel csatolom az ügyvédi meghatalmazást, valamint a kérelemmel támadott Kúria döntését, amelyet a kérelmező jogi képviselője 2013. november 8. napján vett kézhez. Tisztelettel csatoljuk továbbá az Igazságügyi Szakértői és Kutató Intézetek 2006. október 19. napján kelt, dr. [REDACTED] bíró részére megküldött levelét, amelyben tájékoztatják a bíróságot, hogy az intézetben kompetens igazságügyi orvos-szakértő nincs, valamint 2010. február 5. napján kelt, Igazságügyi Szakértői és Kutató Intézetek által írt értesítést, amelynek szintén az a tárgya, hogy nincs kompetens orvos a betegség területén. Ezen levelek kézbesítése a bíróság részéről a felperesnek nem történt meg.

Székesfehérvár, 2014. január 6.

Tisztelettel:

